

hidtidige begreb indvindingstilladelse må spaltes i to, dels en *tilladelse til vandindvinding*, dels en *tilladelse til selve vandindvindingsanlægget*.

I forslaget foreslås det endvidere – svarende til forskellige udenlandske ordninger – at alle vandindvindingstilladelser fremtidigt skal *tidsbegrænses*, idet dette skønnes væsentligt for at opnå en bedre styring. Tilladelser til vandindvinding skal således meddeles for et bestemt tidsrum, som højst kan være 30 år. For indvinding til vanding af landbrugsafgrøder og til dambrug skal tidsrummet dog – som hidtil – med hensyn til grundvand være højst 15 år, og med hensyn til overfladevand højst 10 år. Efter lovforslaget skal samme tidsfrister, regnet fra lovens ikrafttræden, gælde for allerede givne indvindingstilladelser.

Efter den gældende vandforsyningslovs § 35, kræves der ikke tilladelse til *bortledning af grundvand* – eller anden sænkning af grundvandsstanden – i forbindelse med bygge- og anlægsarbejde, gravning af ler, grus, brunkul, kridt m.v., men kommunalbestyrelsen kan i givet fald træffe afgørelse om afhjælpende foranstaltninger. Da der kan være tale om bortledning af meget betydelige vandmængder af væsentlig interesse for vandholdningen, foreslås der indført en tilladelsesordning herfor. Amtsrådet eller kommunalbestyrelsen skal efter forslaget *meddele tilladelse til bortledning af grundvand*, som ikke skal benyttes til indvinding. Tilladelse til bortledning er dog ikke nødvendig, når bortledning må antages at blive af højst 2 års varighed, når bortledningen eller sænkningen, hvert af disse år må antages højst at omfatte 100.000 m³ grundvand, og når der endvidere ikke indenfor 300 m fra bortledningsanlægget findes større anlæg til indvinding af grundvand. For bortledning af grundvand i forbindelse med *statslige bygge- og anlægsarbejder* indeholder forslaget en særlig procedureregulering.

I lovforslagets kapitel 6 om ændring i og bortfald af retten til vandindvinding findes bl. a. en bestemmelse (§ 29), svarende til den gældende vandforsyningslovs § 19, stk. 2 og 25 om etablering af vandværksforsyning for områder, der hidtil har været forsynet fra mindre anlæg. Her er *hovedbestemmelsen om erstatning for en sådan omstrukturering (§ 30) ændret* således, at kun grundejere, der må ophøre med at benytte *egen boring*, kan få erstatning for inddragelse under fællesordningen, idet erstatningen dog kan ned sættes eller bortfalde, bl. a. under hensyn til anlæggets alder. Der er ved den ændrede erstatningsregel på den ene side set hen til, at den nugældende erstatningsregel har kunnet hindre gennemførelsen af

rimelige vandværksordninger i landsbyer, og at grundejerne ikke har krav på erstatning, når de bringes ind under en kloakering. På den anden side er det fundet rimeligt, at grundejere, som indenfor de senere år har afholdt store udgifter på egen boring – fordi der da ikke var mulighed for vandværksforsyning – bør fritages for at yde betydelige bidrag til vandværket. Erstatningen skal i overensstemmelse med hidtidig praksis som hovedregel udgøre grundejernes éngangsudgift ved tilslutning til fællesanlæg, d. v. s. tilslutningsafgift til anlægget og afgift til forsyningsledning og stikledning, men ikke den stigning i grundejernes årlige udgift til vand, som fællesanlægget kan medføre.

Er vandværksforsyningen oprettet, fordi et større vandindvindingsanlæg har umuliggjort områdets hidtidige vandforsyning, opretholdes den hidtidige erstatningsordning (§ 31).

Efter den gældende lov kan et *nyt* fælles vandforsyningsanlæg kun etableres som *privat*, såfremt alle grundejerne kan give tilslutning til anlæggets oprettelse. Ved § 29 skabes der mulighed for, at amtsrådet kan godkende, at anlægget oprettes som privat eventuelt på vilkår, der nærmere fastsættes af amtsrådet.

Endelig skal fremhæves, at lovforslagets kapitel 8 om *forsyningspligt* indeholder de væsentligste af de bestemmelser, som er foreslået af udvalget vedrørende vandforsyningen i hovedstadsområdet.

Bestemmelserne giver mulighed for, at amtsrådet kan påbyde udbygning af eksisterende vandværker, omordne værkernes forsyningsområder og påbyde samarbejde mellem vandværker, uanset om de er offentlige eller private. Der henvises i øvrigt til afsnittet om udvalgets betænkning, samt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

VI. Oversigt over lovforslagets indhold.

I *kapitel 1 (§§ 1–3)* angives nogle af de hensyn, der skal følges ved administrationen af loven, herunder fremhæves den samfundsmæssige helhedsvurdering, befolkningens og erhvervslivets behov for tilfredsstillende vandforsyning og miljø- og naturbeskyttelsen. Endvidere angives visse definitioner.

I *kapitel 2 (§§ 4–9)* findes regler om myndigheder i vandforsyningssager, herunder bestemmelser om, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om sagsbehandlingen og kompetencefordelingen mellem amtsråd og kommunalbestyrelser.